

flæste Medlemmers Hovedinteresse, er ogsaa et enkelt Medlem, det ærede Medlem for Hovedstaden, som repræsenterer Erhvervspartiet, (Laurits Jensen) kommet ind paa Spørgsmaalet om Understøttelse til smaa selvstændige erhvervsdrivende, som ikke er saaledes stillede, at de gennem Arbejdsløshedskasserne kan modtage nogen Hjælp i Tilfælde af, at deres Arbejde ophører paa Grund af Materiale-mangel eller andre af de overordentlige Forhold fremkaldte Virkninger. Dette Spørgsmaal har længe været overvejet i Indenrigsministeriet, og da de smaa Tobaksfabrikanter her i Hovedstaden kom til Indenrigsministeriet og klagede over de store Vanskeligheder, der var opstaaet for dem, søgte man og fandt under Forhandling med dem og Københavns Kommune en Ordning, som gaar ud paa, at den kommunale Afdeling af Understøttelsesforeningen har erklæret sig villig til at understøtte saadanne smaa selvstændige erhvervsdrivende, som findes samlede indenfor de smaa Tobaksfabrikanter Kreds. Der ydes dem ogsaa Understøttelse af vedvarende Natur, idet en forudgaaende Undersøgelse af de enkeltes Vilkaar lægges til Grund, og saaledes at der er en Adgang til at genoptage til Overvejelse senere, om vedkommendes Kaar stadig er af en saadan Art, at hans Erhvervsløshed tiltrænger offentlig Hjælp. Jeg tror, denne Metodes Anvendelse er mulig ogsaa paa andre Grupper af smaa erhvervsdrivende. Derfor har der ogsaa den 26. Oktober været et Møde i Indenrigsministeriet om dette Spørgsmaal, hvor jeg tror, at ogsaa den ærede Folketingsmand deltog efter Indbydelse, og der blev ogsaa her nedsat et Udvalg til at søge Sagen fremmet med den vedrørende Tobaksfabrikanterne trufne Ordning som Mønster.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har rejst Spørgsmaalet om Papirarbejdernes Kaar og om Muligheden af at anvende Fabriklovens § 24 saaledes, at Toholdsdriften i Papirfabrikkerne blev afløst ved et administrativt Paabud af en Treholdsdrift. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at Fabriklovens § 24 siger: „For saa vidt Arbejdet i visse Virksomheder helt eller delvis skønnes at medføre særlig Fare for de beskæftigede Arbejders Sundhed, kan der af Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling sættes en Grænse for det Antal Timer i hvert Døgn, i hvilke Arbejdere over 18 Aar maa udføre saadant Arbejde“.

Den Bemyndigelse, Indenrigsministeren har vedrørende Arbejde i Fabrikker, er altsaa knyttet til Konstatering af en særlig Fare for Arbejdernes Sundhed, og da Papirarbejdernes Kreds rejste dette Spørgsmaal, var det derfor paa Grundlag af en Paa-stand om, at der forelaa særlig Fare for Arbejdernes Sundhed. Denne Sag har været til Undersøgelse i et Par Aar. Der foreligger en meget omhyggelig social Undersøgelse af Læge Garde, som naar til det Resultat, at dette lange Arbejde, Nat og Dag 12 Timer, i Papirfabrikkerne maa siges at indeholde en saadan særlig Fare for Arbejdernes Sundhed. Sagen har derefter været behandlet i Arbejdsraadet, som jo efter Loven skal gøre Indstilling til Indenrigsministeriet. Indstillingen er kommet til Ministeriet saaledes, at et Flertal mener, at § 24 ikke kan finde Anvendelse, medens et betydeligt Mindretal i Raadet erklærer, at § 24 kan og bør finde Anvendelse. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, at der i Raadet er et ubetinget Flertal for, at Arbejdernes Kaar er saaledes, at det er i høj Grad ønskeligt, at dette 12 Timers Arbejde afvekslende Nat og Dag afløses af en kortere Arbejdstid, den 8 Timers Arbejdsdag, men at Delingen i et Flertal og et Mindretal beror paa forskelligt Skøn over, hvad selve Fabriklovens § 24 hjemler. Indstillingen fra Arbejdsraadet er derefter gaaet til Erklæring hos Direktøren for Fabriktilsynet, som har afgivet en Indstilling, der forekommer mig meget vægtig, og som overfor hele dette Forhold inddrager et Spørgsmaal, som ikke ses tidligere at have været tillagt tilstrækkelig Betydning, nemlig det Spørgsmaal, om der ikke i Papirfabrikkerne finder en saadan hurtig Afløsning af Arbejdere Sted, at efterhaanden i Løbet af kortere Tid udskydes alle saadanne Arbejdere, som ikke har en særlig stærk Konstitution, og at Arbejdere, som har en noget svagere Konstitution, hurtigt opdager, at de ikke vil kunne udholde denne Virksomhed, fordi der derfor bliver tilbage Mennesker med et særlig stærkt Helbred, saaledes at det er dette, som bevirkér, at der kan rejses Tvivl om, hvorvidt Virksomheden her sætter sig saadanne særlige Spor i Sygelighed, at den kan siges at falde ind under Fabriklovens § 24. Da det blev bekendt, at Arbejdsraadet havde delt sig saaledes med Hensyn til § 24 i Fabrikloven, indkom et Andragende fra De samvirkende Fagforbund, som udtalte, at saafremt Indenrigsministeriet ikke mente, at § 24 kunde anvendes paa disse Forhold, burde der sna-